

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Hvor mange tidligere flyvninger med det fly, der er tiltænkt at skulle foretage den planlagte flyvning, er relevant for bedømmelsen af, om der foreligger en usædvanlig omstændighed? Foreligger der en tidsmæssig begrænsning vedrørende hensyntagen til usædvanlige omstændigheder i relation til tidligere flyvninger, og i bekræftende fald hvordan skal den fastlægges?
- 3) Såfremt usædvanlige omstændigheder, der indtræffer ved tidligere flyvninger, ligeledes er relevante for en senere flyafgang, spørges: Skal de forholdsregler, som det transporterende luftfartsselskab skal træffe i medfør af forordningens artikel 5, stk. 3, kun vedrøre afværgelsen af den usædvanlige omstændighed, eller skal de også vedrøre imødegåelse af en længere forsinkelse?

—————

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) den 15. februar 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers mod Selver Saciri m.fl.

(Sag C-79/13)

(2013/C 114/40)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Sagsøgte: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (repræsenteret af Selver Saciri og Danijela Dordevic), Sanela Saciri (repræsenteret af Selver Saciri og Danijela Dordevic), Denis Saciri (repræsenteret af Selver Saciri og Danijela Dordevic) og Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstat, der vælger at yde materiel bistand, i henhold til artikel 13, stk. 5, i direktiv 2003/9/EF⁽¹⁾ af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, i form af en kontantydelse, desuagtet ansvarlig for at sørge for, at asylansøgeren i en eller anden form har de minimums-

beskyttelsesforanstaltninger til rådighed, der er omhandlet i direktivets artikel 13, stk. 1 og 2, samt artikel 14, stk. 1, 3, 5 og 8?

- 2) Skal den kontantydelse, der er omhandlet i artikel 13, stk. 5, i direktiv 2003/9, ydes fra tidspunktet for asylansøgningen og anmodningen om modtagelse, efter udløbet af den i direktivets artikel 5, stk. 1, nævnte frist eller fra et andet tidspunkt? Skal kontantydelsen være af en sådan art, at den, såfremt medlemsstaten eller et af denne udpeget organ ikke yder materiel modtagelse, giver asylansøgeren mulighed for til enhver tid selv at sørge for sin indkvartering, i givet fald på et hotel, indtil den pågældende tilbydes fast logi, eller den pågældende selv kan tilvejebringe et mere varigt logi?
- 3) Er det foreneligt med direktiv 2003/9, at en medlemsstat kun yder materiel modtagelse, for så vidt som de statsligt etablerede modtagelsesfaciliteter, der forefindes, kan sikre indkvarteringen, og at asylansøgere, der ikke kan få plads dér, henvises til den sociale bistand, som er tilgængelig for alle statens indbyggere, uden at der er tilvejebragt de nødvendige lovbestemmelser og faciliteter, som ville give organer, der ikke er etableret af staten selv, reel mulighed for inden for kort tid at sikre asylansøgere en menneske-værdig modtagelse?

—————

(¹) Rådets direktiv 2003/9/EF (EUT L 31, s. 18).

—————

Sag anlagt den 15. februar 2013 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-81/13)

(2013/C 114/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Murrell, som befuldmægtiget, A. Dashwood QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2012/776/EU om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, for så vidt angår vedtagelsen af bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger⁽¹⁾, annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Ved sag anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i henhold til artikel 264 TEUF nedlagt påstand om, at Rådets afgørelse 2012/776/EU af 6. december 2012 om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, for så vidt angår vedtagelsen af bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger, annulleres.
- 2) Det Forenede Kongerige har nedlagt følgende påstande:
  - i) Afgørelsen annulleres
  - ii) Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 3) Artikel 48 TEUF er det materielle retsgrundlag, der er anført i afgørelsen.
- 4) Udkastet til associeringsrådets afgørelse, der er knyttet som bilag til Rådets afgørelse skal ophæve og erstatte associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer.
- 5) Det Forenede Kongerige gør gældende, at artikel 48 TEUF ikke kan tjene som materielt retsgrundlag for en foranstaltning, der tilsigter at have sådanne følger. Det er en bestemmelse, som tilsigter at lette den fri bevægelighed for medlemsstaternes statsborgere inden for det indre marked. Det rette retsgrundlag er artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF. Denne bestemmelse giver kompetence til vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende »definition af rettighederne for tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, herunder betingelserne for fri bevægelighed og ophold i de øvrige medlemsstater«. Rådets afgørelse er netop sådan en foranstaltning.
- 6) Artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF findes i traktatens tredje del, afsnit V. I henhold til protokol nr. 21 til traktaterne finder foranstaltninger vedtaget i henhold til afsnit V ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige (eller Irland), med mindre det meddeler, at det ønsker at deltage deri. Rådet har ved sit fejlagtige valg af artikel 48 TEUF i stedet for artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF som materielt retsgrundlag for afgørelsen nægtet at anerkende Det Forenede Kongeriges ret til ikke at deltage i vedtagelsen af afgørelsen og ikke at være bundet deraf.

7) Der nedlægges derfor påstand om annullation af Rådets afgørelse 2012/776/EU med den begrundelse, at afgørelsen blev vedtaget på et fejlagtigt retsgrundlag med den følge, at Det Forenede Kongeriges rettigheder i henhold til protokol nr. 21 blev tilsidesat.

8) Til støtte for sin påstand har Det Forenede Kongerige henvist til de udtrykkelige bestemmelser i artikel 48 og artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF, fortolket i den sammenhæng, hvori de indgår i traktaten, og på baggrund af retspraksis. Det Forenede Kongerige henviser desuden til den omstændighed, at Rådets afgørelse 2012/776/EU er næsten identisk med ni af Rådets afgørelser, som er blevet vedtaget i henhold til andre associeringsaftaler på grundlag af artikel 79, stk. 2, litra b).

(¹) EUT L 340, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbetsdomstolen (Sverige) den 19. februar 2013 — Fonnship A/S og Svenska Transportarbetarförbundet mod Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S og Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Sag C-83/13)

(2013/C 114/42)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Arbetsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fonnship A/S og Svenska Transportarbetarförbundet

Sagsøgte: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S og Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Præjudicielt spørgsmål

Finder reguleringen i EØS-aftalen om fri bevægelighed for tjenesteydelser, søtransportydelser — hvilken regulering har sit sidestykke i EF-traktaten — anvendelse på et selskab med hjemsted i en EFTA-stat, for så vidt angår dets virksomhed i form af transportydelser til en EF-medlemsstat eller en EFTA-stat med et fartøj, som er registreret i et tredjeland udenfor EF/EØS-området, hvis flag fartøjet fører?